

Nd.

354. Breytingartillögur

[45. mál]

við frv. til l. um heimild fyrir ríkisstjórnina til að staðfesta fyrir Íslands hönd alþjóðasamþykkt um takmörkun á ábyrgð útgerðarmanna, sem gerð var í Brüssel 10. október 1957.

Frá sjávarútvegsnefnd.

1. Framan við enskan texta fyrirvara bætist íslenzkur texti, er orðist svo:

Fyrirvari:

Ríkisstjórn Íslands

áskilur sér rétt til:

1. að setja í lög landsins sérstök ákvæði, er kveði á um það, með hverjum hætti reglunni um takmarkaða ábyrgð verði beitt, að því er tekur til minni skipa en 300 rúmlesta;
 2. að láta alþjóðasamþykkt þessa öðlast gildi annað hvort á þann hátt að veita henni lagagildi eða með því að taka ákvæði hennar upp í lög landsins í því formi, sem samrýmist slíkum lögum.
2. Íslenzkur texti á fylgiskjali orðist svo:

Alþjóðasamþykkt um takmörkun á ábyrgð eigenda skipa, sem um sjó sigla.*)

Aðildarríki að samþykkt þessari hafa viðurkennt, að æskilegt sé að ákveða með samningi tilteknar samræmdar reglur um takmörkun á ábyrgð eigenda

*) Sea-going ship: skip, sem um sjó siglir. Verður hér á eftir alls staðar þýtt með orðinu: skip.

skipa. Hafa þau ákvæðið að gera alþjóðasamþykkt í þessu skyni og í því skyni komið sér saman um eftirfarandi:

1. gr.

1. Eiganda skips skal heimilt að takmarka ábyrgð sína í samræmi við ákvæði 3. gr. þessarar samþykktar, að því er tekur til krafna, er upp kunna að koma vegna einhverra eftirtalinna atburða, nema eigandi hafi beinlínis verið valdur að atburði þeim, sem kröfunni olli, eða hann hafi átt sér stað með hans vitorði:
 - a. Lífs- eða líkamstjóns á hverjum þeim, sem skipið flytur, og algeru tjóni eða skaða á hverjum þeim munum, sem á skipsfjöl eru.
 - b. Lífs- eða líkamstjóni á hverjum þeim einstaklingi öðrum, hvort heldur hann er á landi eða sjó, algeru tjóni eða skaða á sérhverjum öðrum munum eða skerðingu á hvers konar réttindum, er orsakast af athöfnum, vanrækslu eða vanhírðu hvers þess manns, sem á skipsfjöl er, ef eigandinn er ábyrgur fyrir athöfnum, vanrækslu eða vanhírðu af hans hálfu, eða hvers þess manns, sem eigi er á skipsfjöl, ef eigandinn er ábyrgur fyrir athöfnum, vanrækslu eða vanhírðu af hans hálfu. Það er þó tilskilið, að því er tekur til athafna, vanrækslu eða vanhírðu hinna síðar nefndu aðila, að eiganda ber einungis réttur til að takmarka ábyrgð sína, svo fremi að athöfnin, vanrækslan eða vanhírðan hafi átt sér stað við siglingu eða stjórn skipsins eða við feringu, flutning eða losun á farmi þess eða við skipgöngu farþega, flutning þeirra eða landgöngu.
 - c. Sérhverrar skuldbindingar eða ábyrgðar, sem kveðið er á um í hverjum þeim lögum, er lúta að fjarlægingu skipsflaka og eiga rót sína að rekja til þess, að unnið sé að því að koma á flot, fjarlægja eða eyðileggja hvert það skip, sem sokkið hefur, strandað eða verið yfirgefið (þar með talið hvað eina, sem kann að vera um borð í slíku skipi), svo og sérhverrar skuldbindingar eða ábyrgðar, sem á rót sína að rekja til þess, að hafnarmannvirki, skipa- kvíar og skipaleiðir hafi orðið fyrir skaða.
2. Í samþykkt þessari skulu orðin „persónulegar bótakröfur“ merkja kröfur vegna lífs- eða líkamstjóns, og orðið „eignatjónskröfur“ skal merkja allar aðrar kröfur, sem upp eru taldar í 1. tölulið þessarar greinar.
3. Eiganda ber réttur til að takmarka ábyrgð sína í þeim tilvikum, sem upp eru talin í 1. tölulið þessarar greinar, jafnvel þegar svo ber við, að hann verði talinn ábyrgur, án þess að sannast hafi vanræksla af hálfu eigandans eða þeirra, sem hann ber ábyrgð á, sökum eignarréttar hans, eignarhalds, umönnunar eða umráða yfir skipinu.
4. Ekkert ákvæði þessarar greinar skal eiga við um:
 - a. kröfur fyrir björgun eða kröfur fyrir þátttöku í sameiginlegu sjótjóni;
 - b. kröfur af hálfu skipstjóra, skipverja, sérhverra starfsmanna eiganda um borð í skipi, eða þeirra starfsmanna eiganda, er skyldum gegna í sambandi við skipið, þar með taldar kröfur erfingja þeirra, umbjóðenda eða framfærsluþega, þegar svo ber við, að eigandi hefur ekki, samkvæmt ákvæðum þeirra laga, er kveða á um starfssamninga milli eiganda og slíkra starfsmanna, rétt til að takmarka ábyrgð sína að því er tekur til slíkra krafna, eða ef ákvæði slíkra laga heimila honum einungis að takmarka ábyrgð sína við hærri fjárhæð en þá, sem gert er ráð fyrir í 3. gr. þessarar samþykktar.
5. Eigi eigandi skips rétt á gagnkröfu á hendur kröfuhafa, sem rís út af sama atburði, þá skulu kröfur þeirra hvers um sig skuldajafnaðar, og skulu ákvæði samþykktar þessarar þá eingöngu taka til mismunarins, ef einhver verður.
6. Úrskurður um það, á hverjum sú skylda hvílir að sanna, hvort eigandi hafi beinlínis verið valdur að atburði þeim, sem til kröfugerðar leiddi, eða að hann

hafi átt sér stað með hans vitorði, skal kveðinn upp samkvæmt ákvæðum laga, er gilda þar sem varnarþing málsins er (lex fori).

7. Yfirlýsing um takmörkun ábyrgðar skal eigi teljast viðurkenning á ábyrgð.

2. gr.

1. Takmörkun ábyrgðar, samkvæmt því sem kveðið er á um í 3. gr. þessarar samþykktar, skal gilda um samanlagðar bótakröfur vegna lífs- eða líkamstjóns, svo og samanlagðar eignatjónskröfur, er kunna að rísa út af sérhverju tilgreindu tilefni, án tillits til sérhverra þeirra krafna, sem komið hafa fram eða kunna að koma fram af sérhverju öðru tilgreindu tilefni.
2. Þegar samanlagðar kröfur, sem kunna að rísa út af sérhverju tilgreindu tilefni, fara fram úr þeirri takmörkun ábyrgðar, sem kveðið er á um í 3. gr., þá má ákvarða, að heildarupphæð sú, sem ábyrgð er takmörkuð við, sé ein og tiltekin ábyrgðarfjárhæð.
3. Ábyrgðarfjárhæð sú, sem þannig hefur verið ákvörðuð, skal einungis vera tiltæk til greiðslu á bótakröfum, er takmörkun ábyrgðar getur við átt.
4. Eftir að ábyrgðarfjárhæðin hefur verið ákvörðuð, skal engum kröfuhafa, sem kröfur gera til hennar, bera neinn réttur til annarra eigna skipseiganda, að því er tekur til krafna hans til ábyrgðarfjárins, ef kröfuhafi hefur í raun og veru aðgang að ábyrgðarfénu.

3. gr.

1. Eiganda skips ber réttur til að takmarka ábyrgð sína samkv. ákvæðum 1. gr. við fjárhæðir þær, sem hér greinir:
 - a. heildarfjárhæð, er nemi 1000 frönkum fyrir hverja rúmlest í lestatali skipsins, þegar atburður hefur valdið því, að einungis hafa verið bornar fram eignatjónskröfur;
 - b. heildarfjárhæð, er nemi 3100 frönkum fyrir hverja rúmlest í lestatali skipsins, þegar atburður hefur valdið því, að einungis hafa verið bornar fram kröfur vegna lífs- eða líkamstjóns;
 - c. heildarfjárhæð, er nemi 3100 frönkum fyrir hverja rúmlest í lestatali skipsins, þegar atburður hefur valdið því, að bornar hafa verið fram bæði eignatjónskröfur og kröfur vegna lífs- eða líkamstjóns, og skal þá fyrri hluta þeirrar heildarfjárhæðar, er nemi 2100 frönkum fyrir hverja rúmlest í lestatali skipsins, varið eingöngu til greiðslu á bótakröfum vegna lífs- eða líkamstjóns, en síðari hluta hennar, er nemi 1000 frönkum fyrir hverja rúmlest í lestatali skipsins, varið til greiðslu á eignatjónskröfum; að því tilskildu þó, að ef mál stendur þannig, að fyrri hluti heildarfjárhæðar nægir ekki til að inna að fullu af hendi greiðslu á bótakröfum vegna lífs- eða líkamstjóns, þá skuli ógreiddar eftirstöðvar slíkra krafna flokkast með eignatjónskröfum og koma til greiðslu að tiltölu við þær af síðari hluta ábyrgðarfjárins.
2. Skipting á greiðslum bóta til kröfuhafa úr báðum hlutum ábyrgðarfjárins skal gerð að rétttri tiltölu við kröfufjárhæðir þær, sem þeir hafa fengið viðurkenndar.
3. Hafi eigandinn innt af hendi greiðslu, að einhverju eða öllu leyti, vegna einhverra þeirra krafna, sem tilgreindar eru í 1. tölulið 1. gr., áður en skipting ábyrgðarfjárins hefur átt sér stað, þá skal hann, svo langt sem til hrekkur (pro tanto), njóta sömu aðstöðu gagnvart greiðslu ábyrgðarfjárins sem kröfuhafi sá, er hann hefur innt af hendi greiðslu til, en þó aðeins að svo miklu leyti sem kröfuhafi sá, er hann hefur innt af hendi greiðslu til, hefði getað öðlazzt rétt til endurgreiðslu úr hans hendi samkvæmt lögum þess ríkis, þar sem ábyrgðarféð hefur verið ákvarðað.
4. Ef eigandi skips sannar, að honum kunní síðar að bera skylda til þess að greiða að einhverju eða öllu leyti batur vegna einhverra þeirra krafna, sem tilgreindar eru í 1. tölulið 1. gr., þá skulu dómstólar eða eitthvert annað hlutað-eigandi stjórnvald þess ríkis, þar sem ábyrgðarféð hefur verið ákvarðað, mega

mæla svo fyrir, að nægilega stór fjárupphæð skuli um stundarsakir lögð til hliðar til þess að gera eigandanum síðar kleift að koma fram kröfu sinni um að fá greiddan hluta ábyrgðarfjárins, á þann hátt, sem kveðið er á um í næsta tölulið hér á undan.

5. Þegar ákvarða skal takmörk ábyrgðar eiganda samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, þá skal lestatal skips, sem er minna en 300 rúmlestir, teljast vera 300 rúmlestir að lestatali.
6. Franki sá, sem tilgreindur er í þessari grein, skal teljast gjaldeining, sem inniheldur $65\frac{1}{2}$ — sextíu og fimm og hálf — milligramm af gulli, sem er 900/1000 að skírleika. Fjárhæðum þeim, sem nefndar eru í 1. tölulið þessarar greinar, skal breytt í gjaldmiðil þess ríkis, þar sem takmörkunar er leitað, á grundvelli gengis þessa gjaldmiðils gagnvart þeirri gjaldeiningu, sem tilgreind er hér á undan, þann dag sem eigandinn hefur ákvarðað ábyrgðarfjárhæðina, innt af hendi greiðslu eða lagt fram tryggingu, sem samkvæmt lögum þess ríkis jafngildir slíkri greiðslu.
7. Í merkingu þessarar samþykktar skal lestatal skipa ákvarðað á þann hátt, sem hér segir:
 - þegar um er að ræða eimskip eða önnur vélknúin skip, skal reikna nettó-rúmlestatal og bæta síðan við þeirri lestatölu, sem dregin hefur verið frá brúttó-rúmlestatölu vegna vélarrúms, til ákvörðunar á nettó-rúmlestatölu;
 - um öll önnur skip er með lestatali átt við nettó-rúmlestatal.

4. gr.

Án þess að brjóta í bága við ákvæði 2. töluliðs 3. gr. þessarar samþykktar, skal um reglur þær, sem varða ákvörðun og skiptingu ábyrgðarfjárins, ef nokkrar eru, svo og um allar réttarfarsreglur, farið eftir ákvæðum laga þess ríkis, þar sem til ábyrgðarfjárins hefur verið stofnað.

5. gr.

1. Hvenær sem eiganda ber réttur til þess að takmarka ábyrgð sína samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar, og skipið eða annað skip eða önnur eign undir sama eignarrétti hefur sætt kyrrsetningu innan lögsagnarumdæmis aðildarríkis, eða sett hefur verið fjártrygging eða önnur trygging til þess að koma í veg fyrir kyrrsetningu, þá skal dómstólum eða öðrum hlutaðeigandi stjórnarvöldum aðildarríkis heimilt að fyrirskipa, að skipið verði leyst úr haldi eða að önnur eign eða trygging, sem sett hefur verið, verði gefin frjáls, ef sannað er, að eigandinn hefur þegar sett fullnægjandi fjártryggingu eða aðra tryggingu, sem að fjárhæð jafngildir fullri ábyrgð hans samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar, og jafnframt að kröfuhafi eigi greiðan aðgang að þeirri tryggingu, sem þannig er sett, í samræmi við þann rétt, er honum ber.
2. Þegar þannig stendur á, sem tilgreint er í 1. tölulið þessarar greinar, að fjártrygging eða önnur trygging hefur þegar verið sett:
 - a. á hafnarstað þeim, þar sem krafan varð til vegna atburðar, er þar gerðist;
 - b. á fyrsta hafnarstað, sem skipið kemur til, eftir að atburður sá gerðist, sem krafan reis út af, ef sá atburður hefur ekki gerzt á hafnarstað;
 - c. á landsetningar- eða affermingarstað, ef um er að ræða kröfu vegna lífs- eða líkamstjóns eða vegna spjalla á farmi;þá skulu dómstólar eða önnur hlutaðeigandi stjórnvöld mæla svo fyrir, að skipið verði leyst úr haldi, og að sú fjártrygging eða önnur trygging, sem sett hefur verið, verði gefin frjáls, þó með þeim skilyrðum, sem kveðið er á um í 1. tölulið þessarar greinar.
3. Þá skulu ákvæði 1. og 2. töluliðar þessarar greinar einnig gilda, ef fjártryggingin eða önnur trygging, sem sett hefur verið, nemur lægri fjárhæð en hámarki ábyrgðar samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar, að því tilskildu þó, að fullnægjandi fjártrygging eða önnur trygging sé sett fyrir afganginum.

4. Þegar eigandinn hefur sett fjártryggingu eða aðra tryggingu, sem að fjárhæð jafngildir hámarki ábyrgðar hans samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar, þá skal slík fjártrygging eða önnur trygging vera tiltæk til greiðslu á öllum kröfum, er risið hafa af tilgreindu tilefni, sem eiganda er heimilt að takmarka ábyrgð sína við.
5. Um meðferð mála, sem höfðuð kunna að verða samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar, svo og um tímatakörk þau, sem gilda um það, hvenær höfða má eða sækja slík mál, skal fara eftir ákvæðum laga þess aðildarríkis, þar sem slík málshöfðun á sér stað.

6. gr.

1. Í samþykkt þessari skal ábyrgð eigandans einnig taka til ábyrgðar sjálfs skipsins.
2. Með þeim fyrirvara, er felst í 3. tölulið þessarar greinar, skulu ákvæði þessarar samþykktar taka til leigutaka skips, framkvæmdastjóra og þess, er rekstur skipsins annast, svo og til skipstjóra, skipverja og annarra, sem til starfs eru ráðnir hjá eiganda, leigutaka, framkvæmdastjóra eða þeim, sem rekstur skips annast, þá er þeir vinna að framkvæmd umrædds starfs síns, á sama hátt og þau taka til eigandans sjálfs; að því tilskildu þó, að heildarábyrgð eigandans og allra slíkra aðila vegna krafna, sem stafa af lífs- eða líkamstjóni og eignatjóni og risið hafa af einhverju tilgreindu tilefni, skuli ekki fara fram úr fjárhæðum þeim, sem ákvarðaðar eru samkvæmt ákvæðum 3. gr. þessarar samþykktar.
3. Þegar mál er höfðað gegn skipstjóra eða skipverjum, þá skal slíkum aðilum heimilt að takmarka ábyrgð sína, jafnvel þótt atburður sá, sem var tilefni þess, að kröfur voru gerðar, eigi rót sína að rekja til raunverulegrar yfirsjónar eða vitorðs eins eða fleiri þeirra. Ef skipstjóri eða skipverji er hins vegar jafnframt eigandi, meðeigandi, leigutaki, framkvæmdastjóri eða sá, sem rekstur skips annast, þá skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda, þegar verknaður sá, vanræksla eða yfirsjón, sem um er að ræða, telst vera verknaður, vanræksla eða yfirsjón, sem framin er af aðila þeim, er í hlut á, meðan hann gegnir störfum skipstjóra eða skipverja skipsins.

7. gr.

Ákvæði samþykktar þessarar skulu gilda hvenær sem eigandi skips eða sérhver annar aðili, sem samkvæmt ákvæðum 6. gr. þessarar samþykktar nýtur sömu réttinda og eigandi skips, takmarkar eða leitast við að takmarka ábyrgð sína fyrir dómstóli í aðildarríki, eða leitast við að fá skip eða aðrar eignir, sem kyrrsettar hafa verið, leystar úr haldi, eða fá leysta út fjártryggingu eða aðra tryggingu, sem sett hefur verið, innan lögsögu sérhvers slíks aðildarríkis.

Eigi að síður ber sérhverju aðildarríki réttur til þess að útiloka sérhvert það ríki, sem ekki á aðild að samþykkt þessari, að öllu eða einhverju leyti frá því að njóta hags af ákvæðum hennar, og hið sama skal gilda um hvern þann, þá er hann leitast við að takmarka ábyrgð sína eða fá kyrrsetningu skips eða annarra eigna fellda niður, eða fá leysta út fjártryggingu eða aðra tryggingu, samkvæmt ákvæðum 5. gr. þessarar samþykktar, hefur ekki heimilisfesti í aðildarríki eða hefur þar ekki staðsettan sinn meginviðskiptarekstur; þá skal hið sama og gilda um sérhvert skip, þegar leitað er eftir takmörkun ábyrgðar þess vegna, eða leitað er eftir því að fá kyrrsetningu þess fellda niður, ef það siglir eigi undir fána aðildarríkis á þeim tíma, sem tiltekinn er hér að framan.

8. gr.

Sérhvert aðildarríki áskilur sér rétt til þess að ákveða, hvaða aðra flokka skipa skuli farið með á sama hátt og skip samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar.

9. gr.

Samþykkt þessi skal liggja frammi til undirskriftar af hálfu þeirra ríkja, sem þátt tóku í 10. fundi ráðstefnu stjórnarindreka um siglingalög.

10. gr.

Samþykkt þessa ber að fullgilda og skal afhenda ríkisstjórn Belgíu fullgildingarskjölin, en hún skal síðan, fyrir milligöngu stjórnarerindreka, tilkynna öllum þeim ríkjum, sem hafa undirritað samþykktina eða gerzt aðilar að henni, um afhendingu fullgildingarskjalanna.

11. gr.

1. Samþykkt þessi skal öðlast gildi eftir 6 mánuði frá þeim degi að telja, er að minnsta kosti 10 ríki hafa afhent fullgildingarskjöl sín, en 5 þeirra fullgildingarskjala hið minnsta skulu vera frá ríkjum, sem hvert um sig ræður yfir skipaflota, er jafngildir eða telur meir en 1 milljón brúttórúmlasta að lestatali.
2. Samþykkt þessi skal öðlast gildi fyrir hvert það ríki, sem undirritar og fullgildir hana eftir afhendingardag fullgildingarskjalanna, sem gildistaka samþykktarinnar er bundin við, sbr. 1. tölulið, 6 mánuðum eftir að það ríki hefur afhent fullgildingarskjöl sín.

12. gr.

Sérhvert ríki, sem sótti ekki 10. fund ráðstefnu stjórnarerindreka um siglingalög, getur gerzt aðili að samþykkt þessari.

Aðildarskjölin skal afhenda ríkisstjórn Belgíu, sem skal síðan, fyrir milligöngu stjórnarerindreka, tilkynna öllum þeim ríkjum, sem hafa undirritað samþykktina og gerzt aðilar að henni, um afhendingu slíkra aðildarskjala.

Samþykktin skal öðlast gildi fyrir það ríki, sem gerist aðili að henni, eftir sex mánuði, frá þeim degi að telja, er það afhenti aðildarskjölin, en þó eigi fyrir þann dag, er samþykktin öðlast gildi samkvæmt ákvæðum 1. töluliðs 11. gr.

13. gr.

Sérhverju aðildarríki skal heimilt að segja samþykkt þessari upp hvenær sem er, eftir að hún hefur öðlast gildi fyrir það. Eftir sem áður skal slík uppsögn ekki öðlast gildi, fyrr en eitt ár er liðið frá þeim degi að telja, er ríkisstjórn Belgíu tók á móti tilkynningu um uppsögn, en hún skal síðan, fyrir milligöngu stjórnarerindreka, tilkynna öllum þeim ríkjum, sem undirritað hafa samþykktina og gerzt aðilar að henni, um slíka uppsögn.

14. gr.

1. Sérhverju aðildarríki skal vera heimilt, þegar það fullgildir þessa samþykkt, eða gerist aðili að henni, að lýsa því yfir með skriflegri tilkynningu til ríkisstjórnar Belgíu, að samþykkt þessi skuli taka til sérhverra þeirra landssvæða, er það fer með utanríkismál fyrir. Sex mánuðum eftir að ríkisstjórn Belgíu hefur mótttekið slíka tilkynningu, skal samþykktin taka til þeirra landssvæða, sem þar eru tilgreind, en þó eigi fyrr en þann sama dag, sem þessi samþykkt öðlast gildi fyrir slíkt aðildarríki.
2. Sérhverju því aðildarríki, sem hefur gefið út tilkynningu samkvæmt ákvæðum 1. töluliðs þessarar greinar, þess efnis, að samþykkt þessi taki til einhvers þess landssvæðis, er það fer með utanríkismál fyrir, skal hvenær sem er upp frá því heimilt að lýsa því yfir, með tilkynningu til ríkisstjórnar Belgíu, að samþykktin taki ekki lengur til slíks landssvæðis. Slík uppsögn skal öðlast gildi, þegar eitt ár er liðið frá þeim degi að telja, er ríkisstjórn Belgíu hefur mótttekið tilkynningu þar að lútandi.
3. Ríkisstjórn Belgíu skal, fyrir milligöngu stjórnarerindreka, tilkynna öllum þeim ríkjum, sem undirritað hafa samþykktina og gerzt aðilar að henni, um sérhverja tilkynningu, sem hún hefur mótttekið samkvæmt ákvæðum þessarar greinar.

15. gr.

Sérhverju aðildarríki skal heimilt, þegar 3 ár eru liðin frá því að þessi samþykkt öðlast gildi fyrir það, eða hvenær sem er að þeim tíma liðnum, að fara

Þess á leit, að kölluð verði saman ráðstefna til þess að taka til athugunar breytingar á ákvæðum þessarar samþykktar.

Sérhvert það aðildarríki, sem hyggst nota sér þennan rétt, skal tilkynna það ríkisstjórn Belgíu, en hún skal síðan kalla ráðstefnuna saman, áður en liðnir eru 6 mánuðir frá þeim tíma að telja.

16. gr.

Varðandi samskipti þeirra ríkja, sem fullgilda þessa samþykkt eða gerast aðilar að henni, skal samþykkt þessi koma í stað og fella úr gildi alþjóðasamþykkt um samræmingu tiltekinna reglna um takmörkun ábyrgðar eigenda skipa, sem undirrituð var í Brüssel hinn 25. ágúst 1924.

Þessu til staðfestu hafa stjórnarérindrekar, með fullu umboði, undirritað samþykkt þessa.

Gert í Brüssel hinn 10. dag októbermánaðar 1957, á frönsku og ensku, og skulu báðir textar vera jafngildir. Samþykktin er gerð í einu eintaki, sem ríkisstjórn Belgíu ber að varðveita í skjalasafni sínu, og skal hún jafnframt gefa út staðfest eftirrit af henni.